

HUYNH ĐỆ SUBUD

ĐÀM RIÊNG CHO HỘI VIÊN
SỐ THƯỜNG 12.74 MARDI NING SIH PHỤ TRÁCH

Sinh-hoạt của Hội chúng ta:

I-Hoạt-động của Hội-Đông Phụ-Tá :

- Trong tháng I và 2/74 HDPT đã khai mở : 12 người .
- Làm Latihan cho Hội-viên đau yếu : 4 người .
- Giải-thích cho Dự-Bị Hội-Viên : 10 người .

Thông-cáo của HDPT: Buổi nói chuyện của HDPT tổ chức hàng tháng với đề-tài : "Tìm hiểu về quyển Susila Budhi Dharma của Bapak " do Phụ-Tá Vũ Huy Minh-Châu phụ trách vẫn tiếp tục như thường-lệ . Mong quý anh chị em xem thông-cáo , đến dự đông-đảo và đúng giờ .

!!! Phòng tập Latihan là nơi tôn-nghiêm để sùng -bái Thiêng-Liêng Toàn-Năng , xin đừng nói chuyện trong phòng tập Latihan và xin đừng làm Latihan trong 15 phút tĩnh-tâm . 6' 1 1 .

- Trong tháng Giêng , Phụ-Tá Mardi Ning Sih , Liên-Hoa và Aamirudin xuống thăm chi Hội Subud Cái-Bè . Có hai nữ hội-viên và 3 nam hội-viên đã được khai mở vào ngày đó . Gia đình Đạo-Hữu Phạm-Thanh-Trung , Đạo-Hữu Minh-Sư cùng tất cả các anh chị em hội-viên Subud Cái-Bè và Vĩnh-Long đã rất hoan-hỉ đón tiếp và mời các vị Phụ-Tá ở lại dùng cơm trưa , tất cả vào khoảng hơn 20 người .

- Trong tháng 2 , Phụ-Tá Mardi Ning Sih cùng một số anh chị em thanh niên đi Biên-Hòa thăm nhóm Subud địa-phương và bảo-sanh-viện của Phụ-Tá Aamirudin . Một nam dự bị hội viên đã được khai mở vào ngày hôm đó .

I-Hoạt động của Hội Đông Quản Trị :

Thông cáo: Xin quý Đạo-Hữu hoan-hỉ đóng tiền cho ISC (HỘI ĐÔNG SUBUD QUỐC TẾ) về năm 1974 để giúp vào sự chi tiêu của tổ chức Huynh-Đệ Subud Quốc-Tế . Số tiền tương đương 1 Mỹ Kim một năm .

- HDQT quyết định Trụ Sở chỉ mở cửa theo đúng thời-khắc-biểu làm Latihan đặt tại phòng Hội . Xin quý Đạo Hữu đi tập Latihan theo đúng thời khóa biểu trên . Ngoài giờ khắc trên Hội sẽ không mở cửa , ngoại trừ cho các nhân-viên hai HDQT và HDPT cùng các tiểu ban đến Hội làm việc .

- HDQT quyết định sau khi tham khảo ý kiến HDPT : Cho mở thêm một xuất tập Latihan vào mỗi chiều thứ bảy hàng tuần từ 17 giờ 30 đến 18 giờ . do Phụ Tá Dương-Minh-Châu phụ trách .

- HDQT đã cho thành-lập thêm Ban Văn-Nghệ :

Trưởng ban : Đ/H Sutardi

Phó trưởng ban : Đ/H Hoàng-Nam .

HDQT chọn thuận cho Đ/H Margono làm Thư-Ký Ban Tu-Thư .

Thu nhập và chi tiêu của Hội viên :

Thu 12/73 : 166.000 \$
 Chi 12/73 : 135.000 \$
 Thu 1/74 : 99.645 \$
 Chi 1/74 : 73.912 \$

Quĩ đôn rước Bepak : 578.300 \$

III) Hoat động của các Ban :

1) Ban Tu-Thư : Quĩ ủng hộ Tu-Thư trong tháng :

12/73 : 1.000 \$
 1/74 : 3.400 \$

Ban Tu-Thư thành thật cảm ơn quý huynh-đệ đã giúp đỡ tài chánh , trang trí , kỹ thuật , bài vở ..VV... cho Ban .

2) Ban Kiến Thiết : Sửa chữa lại nhà kho của Hội , làm một gác xếp để vật-liệu và phần dưới làm nơi để xe cho hội-viên .

- Lắp thêm một ngọn đèn trước cửa Hội .

- Sửa dột phòng tập Latihan bên nữ .

3) Ban Xã-Hội : Lạc quyền cứu trợ miền Trung thu được 84.700 \$, nhóm Xã Hội đóng thêm 12.800 \$ tổng cộng 104.500 \$ mua tặng phẩm gửi qua Hội Hồng Thập Tự.

Thu 12/73 : 2.620 \$
 Chi 12/73 : Không có
 Thu 1/74 : 20.000 \$
 Chi 1/74 : 23.000 \$

- Trong tháng Ban Xã Hội đã tặng ông Fondère 10.000\$

- Ngày 15 - 12 - 73 Ban Xã Hội gửi tặng Đ/H Nguyễn văn Ngươn , huynh đệ Mỹ Tho , nửa tạ gạo .

Trong tháng Ban Xã Hội đã gửi tặng Đ/H Nguyễn-thị-Bảy 12 Kg gạo , Đ/H Đinh-thị-Lý 8 Kg gạo , Đ/H Dương-văn-Đào 25 Kg gạo .

Ban Sách-Báo : Theo quyết-định của HDQT , Ban Sách-Báo xin thông báo gửi Đ/H rõ : vì giá-tờ ấn-loát Nội-San quá cao mà ngân-quĩ Hội ta quá nghèo lại phải chi-phải nhiều việc quan-trọng khác . Lo đó kể từ nay "Nội San kính biểu " tạm thời chấm dứt .

Quý Đ/H muốn đọc Nội-San xin vui lòng hoan-hỷ mua tại Trụ-Sở Hội - Nếu ở xa xin gửi tiền và địa chỉ rõ ràng về Trụ Sở , Ban Sách Báo sẽ gửi Nội San đến gửi Đ/H .

Ban Sách Báo ước mong "Nội San kính biểu " sẽ được tiếp-tục khi thuận-tiện - Chúng tôi mong quý Đ/H sốt-sắng mua và đọc Nội-San thường -xuyên để hiểu rõ Subud hơn .

IV - Số Hội-Viên :

Số hội viên khai mĩ trong tháng 1/74 : 6 Người
 2/74 : 6 người .

Gồm 10 nữ hội viên : Hồ thị Bích-Nhung (1072), Phạmthị Hoàng-Oanh (1073) , Nguyễn thị Trinh (1074) , Trương thị Thuởng (1075), Nguyễn-Bích-Oanh (1076) , Lê thị Hợp (1077), Nguyễn-thị-Mừng (1078), Trần thị-Thông (1079) , Lê tấn Ngọc Châu (1080) , Nguyễn thị Hồng (1081) .

2 Nam hội viên : Huỳnh Ngọc Tấn (963) , Lâm Quang Trí (964) .

Tổng số hội viên : 2045 hội viên

NÓI VỀ HÔN NHÂN VÀ CON CÁI .

(Trích bài của bà Ismana , Phụ Tá kiêm Nghị Sĩ về tâm-linh phụ trách vùng Á Đông , đăng trong tờ Bima mới xuất bản , số I)

Vào lúc bắt đầu cuộc đời chung sống với nhau , người chồng và người vợ phải cố thử hiểu những nhiệm-vụ và bổn-phận đối với nhau . Người vợ không những phải hiểu về chính những nhiệm-vụ của mình mà cả những nhiệm-vụ của người chồng nữa . Đối với người chồng cũng thế , người chồng phải tìm hiểu những bổn-phận của vợ mình . Do từ sự hiểu biết này , một sự kính-trọng lẫn nhau sẽ bắt đầu nảy-nở và chính sự kính -trọng này cần phải lập-thành một nền-tảng cho sự hôn-nhân . Khi có sự hiểu biết thông-cảm thì có sự hòa-hợp . Chắc chắn là sự hiểu biết thông-cảm thật-sự là do từ Latihan đến , nhưng chúng ta phải cố khả -năng làm cho điều lý-tưởng này trở thành một sự thật hiển-nhiên .

Những nhiệm-vụ của người vợ là gì ? Trong một đôi vợ chồng mà chỉ có người chồng đi làm việc thì chính công việc của người vợ là săn-sóc trong nhà . Chính người vợ tạo nên hoàn-cảnh trong nhà và để cho hoàn-cảnh trong nhà được dễ chịu , thích -thú , người vợ phải thoả-mái , bớt hăng -hái trong khi làm trọn những công việc hằng ngày của mình . Điều đó không có nghĩa là bắt-buộc phải tiến-hành một cách chậm-chạp . Không phải thế ! Các vị có thể thoả-mái , bớt hăng-hái nhưng tuy thế mà quý-vị vẫn làm việc một cách nhanh chóng .

Thật chắc chắn là cần để giữ cho nhà cửa được sạch-sẽ , nhưng đừng sạch-sẽ quá ! Khi người vợ thiết-tha vào sự sạch-sẽ hoàn-toàn của nhà cửa mà nếu chồng , con hay có một người khách ngồi xuống cái đệm vừa mới "sửa lại " cho ngay ngắn hay họ bước vào trong nhà với những đôi giày dơ bẩn thì người đó sẽ nghĩ rằng : " Ồ , không được , sau khi tôi đã dọn dẹp rồi ! Tôi muốn họ đi cho xong ! " . Rồi người vợ đã bị ảnh-hưởng bởi những đồ vật-chất , người ta phải luôn cố -gắng đừng để cảm thấy bị ảnh-hưởng bởi bất cứ điều gì , trong chiều-hướng này hay chiều-hướng kia : điều đó là tốt hơn hết cho sự quân bình của chúng ta .

Lẽ tất nhiên , người vợ không được cấu-thả . Quần áo , đầu tóc phải luôn luôn sạch-sẽ và dễ ra , đó cũng là một cách thoả- mái . Như thế khi người chồng đi làm về sẽ cảm thấy khuây-khỏa và bằng lòng thích ở nhà .

Khi cả hai vợ chồng cùng đi làm việc thì lại khác mà đây là trường-hợp thường có ở Tây Phương , hay khi hai vợ chồng có con nhỏ và người vợ không có nhiều người giúp trong công việc nội-trợ . Trong trường-hợp này khi người chồng có thể giúp người vợ trong công việc nhà thì cũng không sao . Thật hoàn toàn là một sự thông -thương . Ở Nam-Dương , thường có nhiều đày tớ thì lại khác . Chúng ta phải giữ cho mềm-mại , dịu-dàng và hòa mình vào mọi trường-hợp mà chúng ta gặp phải .

Thật là tốt để cho người vợ phục vụ người chồng với một cảm-xúc khiêm-nhượng , từ-tốn nhưng người vợ không phải là nô-lệ . Ở Nam Dương , người ta nói : " Merendahkan diri " . có nghĩa là tự-hạ . Thái-độ đó là giả dối và cũng có nghĩa là người ta bị ảnh hưởng bởi những sức mạnh hạ-đẳng . Với người ta tự cảm thấy là hơn , là nhất thì điều đó là xấu , không đúng .

hay tự-tự cũng là điều xấu , không đúng : một lần nữa là phải đúng mức . Khi có một sự kính-trọng đúng thật giữa người chồng và người vợ - Nghĩa là có một sự hiểu biết thông-cảm thật sự - Người vợ sẽ không là "Menrendahkan diri" "

Trách-nhiệm của người chồng là trông nom gia-đình , người vợ không được tìm cách làm ảnh-hưởng người chồng về công-việc làm của người chồng : nghĩa là kiếm cho nhiều tiền hơn , là làm điều này , làm điều nọ . Hãy khuyến-khích người chồng phải , nhưng đừng làm cho người chồng bị ảnh-hưởng . Giữa hai chữ này có một sự khác biệt nhau và chúng ta thử tìm hiểu sự khác biệt này nghĩa là gì .

Người đàn ông là chủ gia đình nhưng chính người vợ làm cho gia-đình tiến-triển . Những người chồng không bao giờ nên để cho người vợ cầm đầu hay điều-khiển .

Trong khi có thai , đứa nhỏ và người mẹ là một , đến nỗi mà tất cả những gì người mẹ cảm thấy thì cái bào thai cũng hấp-thụ được . Lại cả trong thời-kỳ này người vợ phải tránh những trường-hợp bị xúc-cảm mạnh .

Người vợ phải thoải-mái , không căng thẳng và yên-tĩnh . Mỗi một việc mà người mẹ cảm thấy ở trong họ thì thấm nhiễm vào những cảm xúc của đứa bé . Tất cả những đứa con nhất là những đứa con nhỏ cần phải lớn lên trong hoàn-cảnh tốt đẹp, điều này có nghĩa là một hoàn cảnh một bầu không khí tự-do , nhưng không được tự-do quá . Tự do không có nghĩa là để cho chúng muốn làm gì thì làm ! Đây không phải là sự tự-do mà sự cầu-thả hồ-hững , khi người ta cầu-thả hồ-hững với một đứa con , đứa bé lớn lên cách biệt với cha mẹ và không có sự hòa-hợp trong cảm xúc đối với nhau nữa . Một lần nữa , phải có chừng mực , cũng như về mọi phương diện trong đời sống chúng ta .

Chúng ta phải có uy-tín với các con . Điều đó không có nghĩa là áp bức kiểm chế nhưng cương quyết với sự đáng yêu tử tế - Phải làm cho chúng có sự tin-trưởng và như thế chúng sẽ cảm thấy được tự-do và yêu mến . Những đứa con mà lớn lên trong hoàn cảnh tốt đẹp thì tự nhiên chúng sẽ kính trọng và yêu mến cha mẹ .- Latihan sẽ bảo tồn những cảm xúc của chúng ta trong sự liên-lạc mật-thiết hơn đối với các con . Tuy thế , chúng luôn luôn cần săn sóc bên ngoài của chúng ta .

Mặc dù , người mẹ để phần lớn thời- giờ của mình cho các con và nhất là các con thấy là mình ở dưới sự trách-nhiệm của người mẹ , chính người cha cũng phải giữ một phần tích cực vào sự giáo dục của các con . Như thế Mas Haryono thường để những ngày thứ bảy hay chủ nhật cho các con và anh thường dẫn các con đi dạo chơi . Những sự liên lạc của người cha với các con là rất hệ-trọng , và nếu người cha không săn-sóc khá đủ các con hay các con không cảm thấy vui vẻ , khoan khoái với cha thì cảm xúc lớn lên chúng sẽ cách biệt với cảm xúc người cha .

Những đứa con lớn lên hợp cách , đoan chính là khi mà chúng vừa được chăm sóc , sống gần cha mẹ và vừa được cha mẹ bảo vệ , chúng phần ảnh thái-độ và cảm-xúc của cha mẹ chúng . Lại cả nếu quý vị săn sóc các con với một cử chỉ tốt đẹp thì đến lượt chúng, chúng cũng sẽ săn sóc quý vị.

Trích trong SUBUD DE FRANCE

Mardi Ning Sih dịch

Đọc xong cuốn "Living in Subud", tôi nhận thấy gia đình bà Mariani đã được hưởng nhiều đặc-ân của Thiêng-Liêng khi hai ông bà vào Subud và thành-tâm qui-thuận Ngài .

Gia-dình này gồm ông Arnold Ian , gia-trưởng chồng bà , một nhà kinh-doanh người Anh , bà Mariani , tác giả cuốn sách , người Ấn-Độ và hai con , một trai và một gái . Ngoài ra , có liên quan đến đời sống Subud của gia-dình bà , còn một quản-gia , người Hồi tên Mustaha ;

Tất cả năm người kể trên đều chịu ảnh-hưởng sâu-sa của Subud , nhất là ông Ian , nhờ Latihan , ông đã thoát khỏi một bệnh hiểm-nghèo , từng làm ông bao lần thập tử nhứt sinh và vô cùng khổ-sở .

Sau đến là Mustaha . Latihan đã cứu sống vợ anh thoát khỏi tay tử-thần sau một cuộc sinh đẻ khó-khăn ; và Latihan cũng đã thay đổi tính-tình người con trai nghịch của anh , vẫn sống xa anh hàng trăm dặm , để trở nên một đứa trẻ có hạnh-kiếm tốt .

Tất nhiên , trong cuốn sách , bà Mariani có dành nhiều trang để tả những sự việc chỉ xảy ra ở Ấn-Độ và đôi khi đưa ra những lời bình-luận về những biến-cố trong đời sống Subud . Nhưng tôi nghĩ rằng các biến-cố ấy và các lời bình-luận , chỉ phù-hợp với thời-gian và hoàn-cảnh của tác-giả , nên tôi chỉ thuật lại ở đây những chứng-nghiệm mà gia đình bà Mariani đã được hưởng , với hy-vọng khiêm-nhượng là các chứng-nghiệm ấy sẽ làm gia tăng lòng tin và sự kiên-tâm của chúng ta trong việc sùng-bái Thiêng-Liêng .

Cầu xin Thiêng-Liêng điều-đất và che chở chúng ta .

LÊ-BỒI.

TRƯỚC NGÀY VÀO SUBUD .

Tuy vẫn được sống trong cảnh giàu sang đầy-đủ với hai con thông-minh và khỏe-mạnh , ông Ian và bà Mariani vẫn cảm thấy có một sự gì biến chuyển trong nội-tâm , khiến hai ông bà ngày càng trở nên cần-cối .

Đối với bà Mariani , những công việc hàng ngày mà bà vẫn ham thích , như nghiên-cứu về những khoa triết-lý, mỹ-thuật , ngôn-ngữ bỗng trở nên nhạt nhẽo , vô-nghĩa , để cuối cùng bà chán ghét tất cả .

Còn ông Ian một tín đồ Tín-Lành không mấy tin-tưởng , cũng trở thành hoài-

Thế rồi, một ngày kia họ bị đau nặng . Bà Mariani tự nhiên mắc phải một thứ bệnh ngoài da . Bệnh này làm da có mụn , sần sùi ghê-rợn , lan tràn mau lẹ , và chỉ trong thời-gian ngắn , các mụn sần-sùi ấy bao kín ngực * cổ và hàm , rồi tiếp-tục lan mãi .

Trong tình-trạng ấy bà rất khổ tâm . Bà nghĩ bà có thể mang thứ bệnh ấy cho chính mình , vì bà cho đó là kết-quả của tội-lỗi mà bà phải chịu-dựng . Nhưng bà không thể mang bệnh ấy cho chồng con , vì chồng con bà dĩ nhiên phải kinh-sợ ghê-tởm khi cứ phải trông thấy bệnh ấy suốt đời . Nhưng may thay , cuối cùng , bệnh đó được chữa khỏi nhờ ở một thứ thuốc mới phát-minh . Tuy vậy , lại đến lượt ông Ian bị đau một cách vô cùng trầm-trọng với các chứng đau phổi và hen xuyễn . Ông đã được các y-sĩ ở Calcutta , Tân-Đê-Ly và Zurich tận-tình điều-trị , nhưng bệnh ấy không thuyên-giảm chút nào .

Chỉ có một hay hai lần , khi ở Zurich và trên dãy núi Alpes , ông có thể thấy được dễ chịu phần nào , nhưng một khi phải trở về đời sống bình-thường , thì chỉ vài giờ sau , bệnh đau lại đóng đậy , hành-hạ ông rất khổ-sở . Những cơn hen xuyễn dường như làm tê liệt mọi bộ phận trong người ông , khiến ông không thể đi đứng , ngủ nghê , không thể thở được nữa . Và trong các trường hợp đó , ông lại phải sang Zurich hoặc lên núi Alpes để điều trị và tĩnh-dưỡng . Mỗi khi như vậy , hai vợ chồng em gái ông là Reg và Mary Honebone , lại nhắc lại lời khuyên là ông nên tìm gặp Bapak hoặc đến Coombe Springs , trung-tâm Gurdjeff ở Anh .

Ông Ian cũng như bà Mariani , tuy chưa biết Bapak , nhưng được nghe nói nhiều về Coombe Springs nên vẫn ao ước có dịp đến đó .

Vào khoảng tháng 9-1957 , Ông Ian bị lâm vào một tình-trạng tuyệt-vọng và phải đưa bằng phi-cơ đến Zurich với sự trợ giúp của bạn bè , bởi lẽ khi ấy bà Mariani đang ở Luân-Đôn , phải sửa -soạn cho các con vào nội-trú . Nhân dịp này , bà được người em rể đưa đến thăm Coombe Springs và được ông Bennett cho nghe cuốn băng thông-diệp của Bapak . Bà xác-nhận đã bị rung-dộng khi nghe bức thông-diệp ấy của Bapak , và ngay tối hôm đó bà được khai mở .

Trong khi ấy , bệnh-tình của ông Ian không khá được chút nào . Vài ngày sau , theo lời khuyên của ông Bennett , bà Mariani đưa ông đến Le Hague để gặp Bapak và ông Ian đã được Bapak khai mở vào ngày 23-9-1957 .

Thế là đời sống Subud của họ được bắt đầu .

X X X

TRẦN ĐƯỜNG SÙNG BẮC THIÊN LING .

Sau ba hay bốn tuần được khai-mở , ông Ian và bà Mariani , theo lời khuyên

Một hôm Ibu gọi bà Mariani lên phòng và bảo bà chà lưng cho Ibu . Mới đầu bà cảm thấy bức-bội và phát run , nhưng vẫn sẵn-sàng làm theo ý muốn Ibu . Ibu nằm trên giường , bà Ismana ở dưới sàn , đang trải tấm thảm lát sàn . Mariani quỳ xuống giường cạnh hông Ibu và đặt hai bàn tay lên lưng Ibu để bắt đầu chà-xát . Nhưng giữa lúc bàn tay bà cử-động , bà giật mình kinh-hãi khi thấy Ibu rùng mình và kêu thét lên . Ibu nói một câu ngắn bằng tiếng Nam-Dương mà bà không hiểu gì hết . Bà Ismana từ dưới sàn đồng-đạo nói : " Ibu bảo không phải như vậy . Phải ở trong Latihan . "

Bà Mariani nhắm mắt , cố gắng làm yên tĩnh nội-tâm và Latihan bắt đầu . Trong khi ấy , hai bàn tay bà chà đi chà lại trên lưng Ibu . Ibu khi ấy nằm im , bà Mariani nhận thấy một cảm xúc lâng lâng kỳ lạ bao trùm khắp thân thể mình , bà nghe thấy tiếng Ibu nhẹ nhàng : " Như thế là được , có sinh lực trong các ngón tay của con . " Bà Mariani cũng không nhớ là bà Ismana có thông dịch lại câu ấy hay không , hoặc chính Ibu đã nói hoặc bà tự cảm-thông thay . Mặc dù khi ấy trời rất giá-rét , người bà Mariani đầm ướt mồ hôi như khi phải làm những cử-động mạnh .

Sau đó , bà tự nhủ rằng : Đây là một đặc ân mà Ibu đã ban cho bà . Qua vụ này , Ibu muốn dạy cho bà hiểu rằng Latihan là sự sùng bái Thiêng-Liêng trong đời sống hàng ngày , nghĩa là tay sờ mó , miệng nói , mắt nhìn và chân đi đứng cũng có thể là Latihan được .

Bà thuật lại rằng , trong thời gian về sau , ông Prio Hartono , khi được Bapak cũ sang Colocola cũng hành-động như vậy . Nhiều khi ông sờ mó hoặc nói hoặc nhìn theo cách thức như trên , khiến bà thực-sự cảm thấy một nguồn sinh-lực nhưng rất tế-thị , đã di-chuyển một cách êm-đềm từ ông sang những người liên-hệ chung quanh .

Bà Mariani nói bà đã có một chứng nghiệm về sự nhạy-cảm này . Bà kể lại rằng , khi ông Bennett ghé thăm Colombo lúc đang trên đường đi Djakarta về Luân-Đôn , ông Ian và bà Mariani cũng đến Colombo để gặp ông . Buổi tối hôm ấy , bà nhận thấy Latihan của bà luôn luôn bị rối loạn và đứt quãng . Bà mở mắt ra , thì nhìn-tuyến của bà tự-nhiên chiếu thẳng vào một thiếu nữ mà bà không quen biết ở cuối bên kia căn phòng . Cô này đang làm Latihan với những cử-động rất tự-nhiên , nhưng bà có một cảm-xúc là cô ấy không phải đang làm Latihan , vì bà cảm nhận thấy toàn thân cô và các cử-động của cô vẫn có một sự gì khô-khan và máy móc như những người máy .

Bà nhắm mắt lại và tiếp tục làm Latihan của bà .

Sau buổi Latihan , bà kể lại vụ ấy với ông Bennett và cố gắng tả lại tính-cách khô-khan và máy-móc trong các cử-động của thiếu-nữ đó . Ông Bennett nói : " Nếu thế , tốt hơn là nên khai mở lại cho cô ấy . "

Bà Mariani bèn đi tìm bà Irena Lowe là người trách nhiệm khai-mở cho thiếu nữ trên . Nhưng bà này cho biết cô ấy nhất-định không để cho khai-mở lại . Cô ấy đến làm Latihan chỉ vì bị chồng cưỡng-ép , chứ riêng cô , cố không muốn .

Hai bà đi tìm thiếu-nữ . Cô này , sau một hồi nghe giải-thích , chịu để khai-mở lại . Lần này vì cô thành-tâm qui-thuận , nên các cử-dộng của cô đều khác trước . Thời gian về sau , sự nhiệt-tâm và lòng hăng-say của cô đã thu hút được nhiều người khác vào Subud .

Dưới đây thêm một chứng-nghiệm nữa .

Hồi ấy , Bapak viếng thăm Calcutta và lưu ngụ ở nhà ông bà Mariani . Ratna người nấu bếp của Bapak , bất thần bị đau và trong người rất mỏi-mệt vì sắp sinh-đẻ . Bà H.Bakju , khi ấy cũng khó ở , phải nằm ở phòng riêng . Bà cho gọi bà Mariani tới và nói : " Bapak muốn phiền bà nấu ăn cho Bapak có được không ? " Giữa khi bà Mariani chưa hết sung-sốt về lời yêu-cầu này , thì bà . . . . . Bakju đã giải-thích thêm về thực-đơn và cách-thức nấu các món ăn Nam-Dương .

Bà Mariani chuẩn-bị mọi thức để bắt đầu nấu nướng với sự bình-tĩnh thường ngày . Bà kể lại rằng , khi đến món cải bắp , món này theo lời bà Bakju phải thái ra thật mỏng , ướp gia-vị và chỉ để chín một phần thôi , rồi phải rưới vào đó với nước cốt dừa mới ép từ một quả dừa tươi . Nhưng vì bà Bakju muốn xem nước dừa này trước khi rưới vào cải bắp , nên bà Mariani phải mang đến tận nơi . Xem xong bà Bakju bảo bà phải cho nước dừa đặc hơn nữa .

Khi quay trở lại bếp , bà nhận thấy cải bắp đã đến lúc phải rưới nước dừa vào , nhưng vì phải vùi-vàng ép thêm nước dừa để cho nước dừa được đặc thêm , nên trong lúc luống-cuống bà đã bị bỏng và đau ê-ếm .

Bà trở nên tức-bực, cáu-kỉnh và làm cho mau lệ , nhưng càng thấy món ăn lâu chín bao nhiêu thì bà càng trở nên nóng nảy , uất-giận bấy nhiêu .

Khi Bapak dùng bữa xong , bà Bakju mời bà Mariani lên phòng và niềm-nở nói : " Bapak rất thích các món ăn do bà nấu , nhưng Bapak nói xin bà đừng tức-giận khi nấu món bắp cải kỳ sàu . "

Với các kinh-nghiệm trên ta nhận thấy rằng các hành-vi , các cảm-nghĩ của ta trong đời sống hàng ngày , có thể là Latihan là sùng-bái Thiên-Liêng . Ví như , bà Mariani nói tiếp , tại Ấn-Độ có một cố-tục là các thực-phẩm cúng lễ ở các chùa chiền , đền thờ , đều được các sư sãi mang ra phân-phát cho các người đến lễ-bái . Các người này thành-kính ăn những thực phẩm đó hoặc trình-trọng mang về cho những người đau yếu ăn . Họ cho rằng , các thực-phẩm ấy , một khi đã cúng lễ , đều thêm-nhuần

